

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoSr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201749
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4218201749.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: E.. P. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P., E. D. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Claude Trelaj, advokát, Nové Zámky, M. R. Štefánika 30, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8Csr/1/2018 - 149 zo dňa 7. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

. Žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 26.03.2018 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný rozhodcom JUDr. Radimom Kuchtom v sídle Sibírska 1329/2, Holíč pod spisovou značkou H.-AP XXXX/XXXX dňa XX.XX.XXXX. Žalobu odôvodnila tým, že tento rozsudok jej nebol doručený, ako aj z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorú považovala za neprijateľnú a nekalú podmienku vzhľadom k tomu, že si rozhodcovskú doložku individuálne nevyjedнала, pretože bola v zmluve o úvere vopred naformulovaná a nemala zrozumiteľné informácie o možnosti voľby.

2. Súd prvej inštancie rozhodol v poradí prvým rozsudkom č.k. 8Csr/1/2018- 85 zo dňa 16.01.2019 tak, že žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7CoSr/1/2019-101 zo dňa 28.02.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie si musí pripojiť rozhodcovský spis a preskúmať, či bol rozhodcovský rozsudok žalobkyňi riadne doručený a následne posúdiť, či bola žaloba podaná v zákonnej prekluzívnej lehote.

3. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie opätovne žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok voči žalobkyňi na náhradu trov konania vo výške 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. (účinný a platný v čase vydania rozhodcovského rozsudku) podľa ktorého, žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku je možné podať na všeobecnom súde v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania. Preto sa súd prvej inštancie najskôr zaoberal otázkou včasnosti podania žaloby žalobkyňou na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 26.3.2018 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. PEC-AP XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2010. Z uvedeného

súd dospel k záveru, že najneskôr bol rozhodcovský rozsudok doručený žalobkyni dňa 20.12.2010, teda lehota na podanie žaloby nebola dodržaná (30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania). Súd prvej inštancie poukázal aj na vyjadrenie S. P., rozhodcu rozhodcovského súdu, zo dňa 17.9.2020 podľa ktorého požadovaný spis H.-AP XXXX/XXXX bol skartovaný, teda nemohol byť zaslaný súdu. Súd prvej inštancie dodal, že žalobkyňa svoje tvrdenie o tom, že jej tento rozsudok nebol doručený žiadnym spôsobom nepreukázala. Podporným dôkazom bola dokonca skutočnosť, že žalobkyňa vo svojich rôznych prípisoch exekučnému súdu (návrh na prerušenie exekučného konania EX 2771/11 zo dňa 28.2.2018 z dôvodu úmrtia manžela, námietka zaujatosti a žiadosť o zmenu exekútora v konaní EX 2771/11 zo dňa 20.3.2018), všetko pred podaním žaloby (dňa 26.3.2018), sa nikde ani len náznakom nezmenila o tom, že by jej tento rozsudok nebol doručený. Na základe uvedeného súd prvej inštancie považoval tvrdenie žalobkyne o nedoručení rozhodcovského rozsudku za nepreukázané a účelové, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Záverom súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že dňa 24.10.2018 nadobudlo právoplatnosť uznesenie súdu č. 9Er/504/2011-54 zo dňa 24.9.2018, ktorým bola exekúcia vedená pod EX 2771/2011 vyhlásená za nepripustnú a bola zastavená. Exekučným titulom bol práve rozhodcovský rozsudok sp. zn. H.-AP XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Súd uzavrel, že ani naliehavý právny záujem na určení, resp. zrušení tohto rozsudku u žalobkyni nebol preukázaný. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobe vyhovel. Poukázala na to, že ide o spotrebiteľský spor a práve preto bol práve žalovaný povinný preukázať pravdivosť svojho tvrdenia o vykonaní riadneho doručenia napadnutého Rozhodcovského rozsudku. Považovala za pravdepodobné, že žalovaný o absencii riadneho doručenia vyžadovaného zákonom má vedomosť, keďže zjavne má relevantné doklady z rozhodcovského súdu aj napriek tomu, že samotný rozhodcovský súd dôkazy už podľa svojho vlastného tvrdenia zničil, o čom žalobkyňa má určité pochybnosti. K existencii naliehavého právneho záujmu žalobkyňa uviedla, že na zrušenie absolútne neplatného právneho úkonu a jeho následkov je naliehavý záujem vždy daný a nesporný. Poukázala na to, že konanie sp. zn. 8Csr/1/2018 sa právoplatne skončí, rozsudok bude opäť právoplatný a vykonateľný a žalovaný sa bude domáhať jeho vymoženia prostredníctvom súdneho exekútora. Pokiaľ ide o argumentáciu súdu, že žalovaná v exekučnom konaní nepoukazovala na absenciu doručenia rozhodcovského rozsudku zdôraznila, že tak ako v tomto konaní bolo irelevantné opisovať všetky udalosti spojené s exekučným konaním, bolo irelevantné v exekučnom konaní apelovať na doručovanie právneho aktu zakladajúceho exekučný titul.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní podanom žalobkyňou, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke správne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

9. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

10. Súd prvej inštancie po zrušení jeho prvého rozsudku zo dňa 16.01.2019 odvolacím súdom sa zaoberal zistením, či predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi riadne doručený. Dopytom na príslušný rozhodcovský súd však zistil, že predmetný spis bol skartovaný. Žalobkyňa v konaní nevedela inak preukázať svoje tvrdenie, že jej rozhodcovský rozsudok sp. zn. PEC-AP XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX nebol vôbec doručený. Súd prvej inštancie potom správne vychádzal zo skutočnosti, že na rozhodcovskom rozsudku je vyznačená právoplatnosť dňom 20.12.2010 a vykonateľnosť dňom 27.12.2010, čo je predpokladom doručenia rozsudku účastníkom rozhodcovského konania. Je potrebné tiež poukázať na to, že adresa žalovanej uvedená v rozhodcovskom rozsudku je totožná ako adresa žalobkyne v tomto konaní, teda všetky súdne zásielky vrátane predmetného rozhodcovského rozsudku jej museli byť doručované na rovnakú adresu. Vychádzajúc z predpokladu, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený najneskôr dňa 20.12.2010 je zrejmé, že lehota ustanovená v § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. nebola splnená.

11. Odvolací súd považoval tvrdenie žalobkyne v odvolaní o tom, že žalovaný o absencii riadneho doručenia vyžadovaného zákonom má vedomosť a disponuje relevantnými dokladmi z rozhodcovského súdu za irelevantné, pretože ho nijako nepreukázala. V danom prípade to bola práve žalobkyňa, ktorá tvrdila, že jej nebol doručený rozhodcovský rozsudok, ale keďže ide o negatívnu skutočnosť, ktorú žalobkyňa nevedela preukázať, súd prvej inštancie sa snažil zabezpečiť spis rozhodcovského súdu. Vzhľadom na 10- ročný časový odstup, tento spis nebolo možné zabezpečiť a žalobkyňa inak nevedela preukázať svoje tvrdenie. V sporovom konaní nie je možné pričítať dôkaznú núdzu na strane žalobkyne na ťarchu žalovaného. Odvolací súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobkyne, že bolo irelevantné v exekučnom konaní poukazovať na absenciu doručenia rozhodcovského rozsudku. Práve naopak, nedoručenie rozhodcovského rozsudku je nepochybne zásadným argumentom pre zastavenie exekúcie, pretože v takom prípade by exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a teda by nemohol byť podkladom pre vykonanie exekúcie. Žalobkyňa však tieto tvrdenia v exekučnom konaní neuplatnila, pričom exekučné konanie sa začalo v roku 2011. Nakoniec z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uznesením súdu č. 9Er/504/2011-54 zo dňa 24.9.2018 (právoplatné dňa 24.10.2018) bola exekúcia vedená pod EX 2771/2011 týkajúca sa žalobkyne ako povinnej, kde exekučným titulom bol práve rozhodcovský rozsudok sp. zn. PEC-AP 1003/2010 zo dňa 15.12.2010, vyhlásená za neprípustnú a zastavená.

12. Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, resp. zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len z dôvodov vymenovaných pod písmenom a) až j). V konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku však vôbec nie je potrebné, aby žalobca preukazoval naliehavý právny záujem, pretože v ust. § 40 ods. 1 sú taxatívne vymedzené dôvody na podanie žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku. Podanie žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku na súd z iných dôvodov, ako sú uvedené v § 40, je vylúčené. Povinnosťou žalobcu pri podaní takejto žaloby je predovšetkým preukázať jeden z dôvodov uvedených v ust. § 40 ods. 1. Žalobkyňa poukazovala práve na dôvod uvedený v § 40 ods. 1 písm. c), teda namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy, čo však nakoniec nebolo predmetom skúmania v uvedenom konaní, keďže nebola splnená zákonná podmienka 30 dňovej lehoty na podanie žaloby.

13. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver, preto považoval odvolanie žalobkyne za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie spolu s výrokom o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému z toho dôvodu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže žalovanému v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1 CSP), že žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).